

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਘੱਲ

ਸਿਰਫ ਯਹਾ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼
ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਂਣ ਲਈ ਸਿੱਖਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ
ਬੋਧ ਕਰਾਣਾਂ ਹੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਰ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਟਰਸਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

Type Setting : Radheshyam Choudhary

Mob.: 098149-66882

Download Free

ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਉਪਰਾਲਾ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤੇ ਛੌਂਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਧਾਰੀ। ਕਾਮਾਗਾਟਾਮਾਰੂਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਤੇ ਬਜਬਜ ਘਾਟ ਤੇ ਹੋਏ ਸਾਕੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣ ਦਿਤਾ ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਬੰਨਿਆ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਉਠ ਕੇ ਭਾਰਤ ਪਰਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਸੀ।

ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਸਨ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਹੋਰ ਦੁਆਬੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਵਸੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਥੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਤੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਮਝ ਕੇ ਘਟੀਆ ਵਰਤਾਉ ਸ਼ੁਰੂਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਤੜ੍ਹਫ਼ ਉਠੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈ ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਵਕਤ ਵਾਧੂਮਿਲਦਾ, ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਲਾਈ ਦਿੰਦੇ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੋਢੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪ ਇਕ ਸਨ।

ਜਦ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਛੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਚਲ ਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਜੰਗ ਲੜਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੀ,

ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਹੀਰਾਂ ਪਾ ਦਿਤੀਆਂ। ਗਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਜ਼ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1914 ਈ: ਨੂੰ ਕਲਕੱਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ 57 ਭਾਰਤੀ ਸਨ। ਦੂਜਾ ਜਹਾਜ਼ ਅਗਲੇ ਦਿਨ 13 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇਸ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ 'ਨਾਮਸੰਗ' ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਭਕਨਾ, ਭਾਈ ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਸਮੇਤ 80 ਭਾਰਤੀ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤੇ ਰੋਕ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲਾਸ਼ੀਆਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਲ ਗੱਡੀਆਂ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿਤੇ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਥੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਗੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਾਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ, ਪਰ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਬਚ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਅਪੜ ਗਏ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਲਾਬ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂਕਰ ਦਿਤਾ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਦੇ ਤੇ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਛਪਾਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੰਡਦੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਵਾਰ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਫਿਰ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਕੀ ਧਾਰ ਕੇ ਬਾਹਰੋਂ ਵਰਕਰ ਲਿਆਈ ਏ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਐਲਾਨੇ-ਜੰਗ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀਬੀ ਗੁਲਾਬ ਕੌਰ ਤੇ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਬੜੀ ਰਾਜਸੀ ਜਾਗਰਤ ਲਿਆਂਦੀ।

ਜਦੋਂ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਤੰਗੀ ਆ ਗਈ ਤੇ ਉਪਰੋਂ ਖਰਚ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਏ ਤਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਬਣਾਈ ਕਿ ਡਾਕੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ। ਅਸਲਾ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਲਏ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਕੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ

ਨੰਗਲ ਵੀ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਵੀ ਡਾਕਾ ਮਾਰਿਆ ਉਥੇ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ ਵੀ ਕੀਤੇ ਕਿ ਗਿਣ ਕੇ ਰਕਮ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅੰਦੋਲਨ ਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਰਕਮਾਂ ਮੌਜ਼ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਜਦ 21 ਫਰਵਰੀ 1915 ਈ: ਨੂੰ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਦਿਨ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੇ ਵਖ ਛਾਉਣੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਫੌਜ ਨੂੰ ਜਥੇਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਥੋਂ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਆਦਮੀ ਇਸ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਪਰਤ ਕੇ ਆਪ ਲਾਹੌਰ ਗਏ। 14 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਹਾਈ ਕਮਾਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਥੇ ਸਾਰੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੇ ਸਭ ਤੁਰ ਗਏ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਕੁਝ ਆਦਮੀਆਂ ਸਮੇਤ 20 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦੁਰਾਹੇ ਦੀ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪੁਲ ਤੇ ਲਈ ਪੁਲਸ ਗਾਰਦ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਖੋਣ। ਇਹ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਪਰ ਅੰਗੋਂ ਪੁਲਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹਮਲਾ ਸਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਏ। ਉਧੱਚੋਂ 21 ਫਰਵਰੀ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਫੇਲ੍ਹੁ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੀਡਰ ਫੜੇ ਗਏ।

82 ਗਦਰੀ ਲੀਡਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਇਕ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਕੇਸ ਚਲਿਆ। ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਤੇ 16 ਹੋਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮਫ਼ਰੂਰ ਨੂੰ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂਕਰ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਨੰਗਲ ਕਲਾਂ ਦੇ ਜੈਲਦਾਰ ਨੰਦਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਗਦਰੀ ਬਹੁਤ ਅੱਖੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੇ ਭਾਈ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਲੰਗੇਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਫ਼ਤਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਹਨੂੰ ਕੁਝ ਗਦਰੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਦੋ ਆਦਮੀ ਫੜ ਕੇ ਫਾਂਸੀ ਲਾ ਦਿਤੇ ਗਏ ਤੇ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਨੂੰ ਮਫ਼ਰੂਰ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਫੇਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਲੀ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪੁਲ ਤੋਂ ਛੌਜੀਆਂ ਤੋਂ ਹਬਿਆਰ ਖੋਣ ਦਾ ਮਤਾ
ਪਕਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਤ ਸੰਤਰੀ ਨੂੰ
ਮਾਰ ਕੇ ਗਾਰਦ ਦਾ ਅਸਲਾ ਖੋ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਛੌਜੀ ਵਰਦੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਗਦਰੀ ਖਿੰਡ
ਪੁੰਡ ਗਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਕਈ ਥਾਂ ਪੁਲਸ ਨੇ ਘੇਰਿਆ ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਉਹ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ
ਰਹੇ।

ਅਖੀਰ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ 28 ਮਾਰਚ 1917 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਕਲਵਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਹਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ। 21 ਮਈ ਨੂੰ ਪੰਜਵੇਂ ਲਾਹੌਰ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਕੇਸ ਵਿਚ ਰਖ
ਕੇ 26 ਮਈ 1917 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਾ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ
ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸ: ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸਦਾ ਅਮਰ ਰਹੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਤਾ : ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ

Ph. : (0172-2696891)

Mob. : 099881-60484

Type Setting : Radheshyam Choudhary

Mob.: 098149-66882

निम्नलिखित वेबसाइट में दस गुरुजनों का सम्पूर्ण जीवन
वृत्तांत विस्तृत रूप में अवश्य देखें तथा पढ़ें।

www.sikhworld.info
or
www.sikhhistory.in

E-mail : info@sikhworld.info
&

jasbirsikhworldinfo@gmail.com

ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਬ ਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਦਸ ਗੁਰੂਸਾਹਿਬਾਂਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ
ਜੀਵਨ ਬਿਉਰਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਪੜੋ ਜੀ।

ਇਸ ਵੈਬ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ

ਇਸ ਵਿਚ ਹੈ ਇਸ ਵਿਸਾਲ ਸਿੱਖ ਸੰਗ੍ਰਹਾਲਯ (Museum)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਤਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਬੰਦਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਰਮ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਦ੍ਰਸ਼ਟਾਂਤਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਹਨ ਹਿੰਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਟਿਪਣੀਆਂ (ਫ਼ਟਨੋਟ) ਜੋਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਰਮ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰਸੰਗਾਂ
ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਿਦਿਆਂ ਹਨ।

ਨੋਟ:- ਇਹ ਕਮ ਬੰਚਿਆਂ ਦੀ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਕਿ ਉਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ
ਜਾਣ ਸਕਣ। ਮੈਂਨੂੰ ਉਮਿਦ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਦੇ ਕਿਸੋਰ ਅਤੇ ਯੁਵਕ ਇਸ ਵਿਧਿ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ।
ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਧਿ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਗਲ ਤਸਵੀਰਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਗਲ ਫੁਟ ਨੋਟ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਪਠਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੜਨ ਲਈ ਇੱਛਾ ਜਾਗਾਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਸਤਾਰਵੀਂ, ਅਠਾਹਰਵੀਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਂ ਸੱਦੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਫੁਟ ਨੋਟ
ਸਹਿਤ ਵੇਖੋਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਖ ਮਾਹਾਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਚਿਤਰ ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ
ਟਿਪੱਜ਼ਿਆਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕੋਗੇ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਸਿੱਖ ਮਿਆਉਜ਼ਿਯਮ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਲੀਕ ਕਰੋਜੀ।

1. ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਢੂਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵੰਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. ਯਦੀ ਕੋਈ ਇਸੇ ਪੁਨਃ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਵਹ ਨਿ:ਸ਼ੁਲਕ ਕਟਕਾ ਸਕਤਾ ਹੈ।